ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἀπριλίου 1924 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ἀμνηστείας, ἀναστολῆς ποινῶν, παραγραφῆς ἀδικημάτων κλπ. ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 1139, παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ποινῶν τῶν εἰς τὴν πολεμικὴν ζώνην στρατιωτῶν καὶ ἐθελοντῶν» καὶ ἀναστολῆς διώξεως .....

Περὶ κατοχυρώσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος .....

Διατάγματα

Περὶ τετραπλασιασμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2166 τασσομένων χρηματικῶν ὁρίων ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Γενικῶν Διοικήσεων..

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» εἰς τοὺς νομοὺς Αἰτωλο-Ἀκαρνανίας καὶ Φθιωτιδο-Φωκίδος .....

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμερησίας δαπάνης πρὸς διατροφὴν κρατουμένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.....

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμερησίας δαπάνης πρὸς διατροφὴν τῶν κρατουμένων ἐν φυλακαῖς Καρδίτσης καὶ Τρικκάλων.....

Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καναλοπούλου ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Χαλκιονίδος.....

Περὶ ἱδρύσεως Νυκτερινῆς Σχολῆς ἐν Βέσσῃ.....

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ Βουκολίου—Καλλάνου.....

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ ἀπὸ γεφύρας Δερίου εἰς Ἀσπάν.....

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ Ἀνθεμοκάμπου—Γκρέκα...

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ ἀπὸ σιδηροδρομικῆς στάσεως Καλυβίων μέχρι τέρματος χωρίου Καλυβίων.....

Περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς παραϊατρικὸν προσωπικὸν ὁρεσιβάσεων Καλαμῶν

Περὶ χορηγίας μηνιαίας πιστώσεως δι' ἔξοδα γραφείου Νομομηχανικοῦ Φθιωτιδο-Φωκίδος.....

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως τοῦ κεφ. 2 ἄρθρ. 16 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Χρέους 1923—24.....

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ διαιτησομένου διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου πληρωμὰς δαπανῶν χρέους 1923—1924 καὶ 1924—1925.....

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Β. Δ. «περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ μονιμοποιήσεως προερχομένων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.».....

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Β. Δ. «περὶ ἐκδόσεως δελτίου ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.».....

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἀμνηστείας, ἀναστολῆς ποινῶν, παραγραφῆς ἀδικημάτων τινῶν κλπ., ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου 1139, παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ποινῶν τῶν εἰς τὴν πολεμικὴν ζώνην στρατιωτῶν καὶ ἐθελοντῶν» καὶ ἀναστολῆς διώξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐκδόσεως Ν. διαταγμάτων κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' Συνταχτικῆς Συνελεύσεως», τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρὰ τοῦ Λαοῦ ἐπικυρώσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος διὰ τοῦ ἐνεργηθέντος Δημοψηφίσματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀμνηστεύονται πάντα τὰ ἁπλᾶ καὶ σύνθετα πολιτικὰ ἀδικήματα, ἐφ' ὅσον ὅμως ταῦτα σχετίζονται πρὸς τὰ πολιτικὰ κίνητρα, ἐφ' ὅσον ὅμως αὐτὰ σχετίζονται πρὸς τὰ πολιτικὰ γεγονότα ἢ τὸν ἐξ αὐτῶν πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ἀντιτιθεμένων εἰς πολιτικὰς ἰδέας καὶ φρονήματα.

Τῆς ἀμνηστείας ἐξαιροῦνται: 1) τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα κατὰ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀκεραιότητος τῆς χώρας τὰ τελεσθέντα εἰς Θράκην καὶ Μακεδονίαν, 2) πάντα τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸ στρατιωτικὸν κίνημα τοῦ Ὀκτωβρίου 1923 καὶ τελεσθέντα παρὰ στρατιωτικῶν, καθὼς καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀπευθυνομένη παρομοίως ἐκτελέσεως καθηκόντος ἐν γένει καὶ τελεσθεῖσα παρὰ στρατιωτικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀμνηστεύονται τὰ ἀδικήματα πάσης φύσεως, τὰ διαπραχθέντα παρ' Ἑλλήνων ἢ ὁμογενῶν κατὰ Ὀθωμανῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Θράκῃ.

Ἄρθρον 3.

Ἀμνηστεύονται ἐπίσης τὰ ἀδικήματα παρανόμου καταπιέσεως, ἐλευθερώσεως φυλακισμένων ἐξ ἀμελείας, στάσεως, ἀντιστάσεως, ἀπειθείας καὶ ἐν γένει προσβολῶν καὶ ἐξυβρίσεων καθ' οἱωνδήποτε ἀρχῶν, καθὼς καὶ τὰ ἀδικήματα τῶν ἄρθρων 189 ἕως 192 καὶ 220 ἕως 233 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐνδεθεῖσα μέχρι σήμερον ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμνηστευομένων πράξεων καταργεῖται καθ' ὅλα, πληρίαν, αἰρομένων καὶ πασῶν τῶν ἐκ τῆς καταδίκης συνεπειῶν, οἱ δὲ κατάδικοι ἀπολύονται ἀμέσως τῶν φυλακῶν παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς περιφερείας, ἔνθα κεῖται ἡ φυλακή. Ἐν περιπτώσει διαταγμοῦ τοῦ Εἰσαγγελέως ἡ διαφωνίας κύρους πρὸς τὸν κατάδικον, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει

νὰ προκαλέσῃ τὸ ταχύτερον ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἥτις εἶνε ἐκκλητὴ μόνον διὰ τὸν κατάδικον δι' ἀνακοπῆς, ἀσκουμένης ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Πᾶσα ἐκκρεμὴς ποινικὴ δίωξις διὰ τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα ἀμνηστευόμενα ἀδικήματα καταργεῖται, ἀπολυομένων τῶν φυλακῶν τῶν ὑπὸ προφυλάκισιν διατελούντων παρὰ τοῦ διώκοντος Εἰσαγγελέως ἢ Ἐπιτρόπου Στρατοδικείου ἢ Ναυτοδικείου· πᾶσα ἐγγύησις καταβεβλημένη πρὸς προσωρινὴν ἀπόλυσιν κατηγορουμένου ἐπί τινι τῶν ἀμνηστευομένων ἀδικημάτων ἀποδίδεται εἰς τὸν καταθέτην, εἴτε διετάχθη τοῦτο ὑπὸ τῆς τυχὸν ἐκδοθείσης δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε μή.

Ἄρθρον 5.

Οἱ παρὰ παντὸς Ποινικοῦ Δικαστηρίου (καὶ Στρατοδικείων Ναυτοδικείου) καταδικασθέντες μέχρι σήμερον εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἢ εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου μετατραπεῖσαν διὰ χάριτος εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἀπολύονται τῶν φυλακῶν μετὰ τὴν ἔκτισιν τοῦ ἡμίσεος τῆς ἤδη ἐκτιομένης ποινῆς, ἀναστελλομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος.

Κατάδικοι ἐκτίοντες ποινὴν ἰσοβίων δεσμῶν ἀπολαύουσι τοῦ ἄνω εὐεργετήματος μετὰ τὴν ἔκτισιν 15ετίας.

Ἄρθρον 6.

Τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 5 ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσιν παραγγέλλει ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται ἡ φυλακή, ἄνευ ἀποφάσεως Συμβουλίου τινός, γνωστοποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὑπάλληλον τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολή, ὅστις ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ταύτην εἰς τὸ οἰκεῖον μητρῷον.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 811 ἰσχύουσιν ὡς ἔχουσι διὰ τοὺς ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀπολυομένων ἐκτίοντας ἐγκληματικὴν ποινήν, διὰ δὲ τοὺς ἐκτίοντας ἐπανορθωτικὴν ταύτην ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ νόμου 811 πενταετὶς περιορίζεται εἰς τριετίαν.

Ἄρθρον 8.

Κατάδικοι, ὧν αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 811, ἐκτὸς ἂν κατεδικάσθησαν μὲν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἤσκησαν δὲ ἔνδικόν τι μέσον, ἐφ' οὗ ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη μεταγενεστέρως, ὅποτε ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Τῶν ἀνωτέρω εὐεργετημάτων ἀποκλείονται οἱ ἐκτίοντες ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν ἐπὶ ζωοκλοπῇ, αἰσχροκερδείᾳ, καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων καταδικασθέντες ἐπὶ ληστείᾳ.

Ἄρθρον 10.

Κηρύσσονται παραγγραμμένα·

1) Ἅπαντα τὰ πταίσματα τὰ τελεσθέντα πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1923.

2) Ἅπαντα τὰ πλημμελήματα τὰ τελεσθέντα πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923 καὶ τιμωρούμενα κατὰ τὸν νόμον μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ ποινὴν φυλακίσεως οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ ἑνὸς ἔτους, πλὴν τῶν ἀδικημάτων πλαστογραφίας, ψευδοῦς καταμηνύσεως καὶ συκοφαντίας.

Αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι παραπέμπονται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κατηγόρων, εἰσαγγελέων καὶ ἐπιτρόπων εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ οἰκείου Δικαστηρίου διὰ σχετικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 11.

Ὁ νόμος 1139 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1918 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 295» ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φυγοποίνων ἢ φυγοδίκων καταφυγόντων εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1912 δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς τὰς ὑπὸ τὴν ἄμεσον Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν διατελούσας ἐπαρχίας τῶν Νέων Χωρῶν καὶ οἵτινες διατελοῦσι νῦν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου 295.

Ἄρθρον 12.

Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινῶν τῶν εἰς τὴν πολεμικὴν ζώνην ὑπηρετούντων στρατιωτῶν καὶ ἐθελοντῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923 νομοθετικῶν διαταγμάτων, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1924.

Ἄρθρον 13.

Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τελεσθέντων εἰς βαθμὸν πλημμελήματος καὶ πταίσματος, μηδὲ τῶν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως δι' εἰδικῶν νόμων ἐξαιρουμένων, ἐκτὸς τῶν ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων κατὰ ἐρήμην ἀποφάσεων, ἅμα ὡς καταστῇ ἡ περὶ αὐτῶν δικογραφία ὥριμος πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, εἰσάγεται ἄνευ κλητεύσεως τῶν διωκομένων ἡ μὲν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἡ δὲ εἰς βαθμὸν πταίσματος ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδίκου μετὰ περιληπτικῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Δημοσίου Κατηγόρου, πρὸς ἀναστολὴν ἢ μὴ τῆς περαιτέρω καταδιώξεως. Ὁ Εἰσαγγελεὺς πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δικογραφίας, δύναται νὰ ζητήσῃ οἱας δήποτε κρίνει προσφόρους πληροφορίας πρὸς μόρφωσιν γνώμης, ἐὰν ὁ διωκόμενος εἶνε ἄξιος ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Πταισματοδίκης συμφωνῶσιν ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν τῆς ἀναστολῆς, ἐκδίδουσι διάταξιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφεται ἡ σχετικὴ πρότασις τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Δημοσίου Κατηγόρου, καὶ ἐν τέλει τῆς διατάξεως ἰδιαιτέρως ἀναγράφονται τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἐκκαθαριζόμενα εἰς βάρος τοῦ κατηγορουμένου, διαβιβάζεται δὲ σχετικὸν ἀπόσπασμα πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐξόδων ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν ἀμέσως, ἕτερον δὲ ἀπόσπασμα πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ Δημόσιον Κατήγορον, ὅπως ἀναγράψωσι σχετικὸν σημείωμα ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν μηνύσεων. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Πταισματοδίκης διαφωνήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς, ἡ δικογραφία ἐπαναφέρεται εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις ἐπὶ πλημμελημάτων μὲν εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὅπερ δὲν κωλύεται ν' ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ἀπαλλάξῃ τὸν διωκόμενον πάσης κατηγορίας, ἐκτὸς ἐὰν εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις κατόπιν βουλεύματος, ὅτε θέλει περιορισθῇ ν' ἀποφανθῇ μόνον ἐπὶ τῆς ἀναστολῆς. Ἐπὶ δὲ πταισμάτων καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ἔτι ὁ Πταισματοδίκης κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀναστολῆς, τὴν διαφωνίαν λύει ὁ Εἰσαγγελεύς, ὅστις, ἐὰν κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς ἀναστολῆς, ἐνέλλεται τὴν ἔκδοσιν τῆς διατάξεως τῆς ἀναστολῆς διὰ σημειώματος ἐπὶ τῆς δικογραφίας, ἣν διαβιβάζει τῷ Πταισματοδίκῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς διατάξεως, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων καὶ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν. Ἐὰν ὁ Εἰσαγγελεὺς κηρυχθῇ κατὰ τῆς ἀναστολῆς, διαβιβάζει τὴν δικογραφίαν τῷ Δημοσίῳ Κατηγόρῳ, ἵνα εἰσαγάγῃ ταύτην εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τέλος κηρυχθῇ κατὰ τῆς ἀναστολῆς, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, ἵνα κριθῇ κατ' οὐσίαν.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Πταισματοδίκης δὲν δύνανται νὰ διαφωνήσωσιν ὡς πρὸς τὸν διδόμενον ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Δημοσίου Κατηγόρου χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀδικήματος καὶ τὸν ὑπὸ

τούτων καθοριζόμενον χρόνον ἀναστολῆς ἐν ταῖς πρτάσεσιν αὐτῶν καὶ ὅστις χρόνος δὲν δύναται νὰ ἦ ἀνώτερος τῶν δύο μὲν ἐτῶν διὰ τὰ πλημμελήματα τὰ κατ' ἔγκλησιν διωκόμενα, καὶ τριῶν ἐτῶν διὰ τὰ ἐξ ἐπαγγέλματος τοιαῦτα, οὐδὲ πέραν τοῦ ἑνὸς ἔτους γενικῶς διὰ τὰ πταίσματα.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τῶν οὕτως ἐκδιδομένων διατάξεων ἢ βουλευμάτων περὶ παροχῆς ἢ ἀπορρίψεως τῆς ἀναστολῆς δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲν ἔνδικον μέσον παρ' οὐδενὸς τῶν διαδίκων οὔτε τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἡ ἀναστολὴ δὲν ἐπάγεται νόμιμα ἀποτελέσματα διὰ τὸν κατήγορούμενον τὸν μὴ καταβαλόντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 14 καθοριζόμενα ἔξοδα ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατάξεως ἢ τοῦ βουλεύματος περὶ ἀναστολῆς καὶ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, καθ' ὃν τρόπον θέλει κανονισθῇ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καθὼς καὶ τὸν μὴ ἀποδεχόμενον ταύτην, ὀφείλοντα νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου βούλησίν του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ τὰς ἐκκρεμεῖς ἢ τῆς ὑποβολῆς τῆς μηνύσεως διὰ τὰς μήπω καταγγελθείσας πράξεις.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἀναστολὴ τῆς καταδιώξεως δὲν ἀπαλλάσσει καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τὸν διωκόμενον τῆς ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἐπελθούσης ζημίας ἢ τῆς ἱκανοποιήσεως λόγῳ ψυχικῆς ὀδύνης, ἃς ἀμφοτέρας δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ ὁ παθὼν διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου.

Περὶ τῶν ὑπὸ κατάσχεσιν τελούντων ἀντικειμένων θὰ ἀποφαίνηται τὸ Δικ. Συμβούλιον.

Ἄρθρον 18.

Ἂν κατὰ τὸν ὁρισθέντα χρόνον τῆς ἀναστολῆς ὁ διωκόμενος ὑποπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ δι' ὅπερ ἐχορηγήθη ἡ ἀναστολὴ ἀδίκημα εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος ἢ εἰς τὰ ἀδικήματα κλοπῆς ἢ ζωοκλοπῆς, ἡ περὶ ἀναστολῆς διάταξις αἴρεται αὐτοδικαίως καὶ ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς τὸ ἀκροατήριον, τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου ἀναστολῆς μὴ συνυπολογιζομένου πρὸς παραγραφήν, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἐξαγορᾶς ταύτης.

Ἄρθρον 19.

Ἡ διάταξις ἢ τὸ περὶ ἀναστολῆς βούλευμα ἀναγράφονται ἐν ἰδιαιτέρῳ ἀλφαβητικῷ βιβλίῳ τηρουμένῳ ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, οἵτινες ἀμέσως ἐπὶ ποινῇ ἀρχ. 500—1000 διαβιβάζουσιν ἀπόσπασμα τῶν περὶ ἀναστολῆς ἐγγράφων πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὑπάλληλον τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ διωκομένου, ἵνα συντάξῃ τὸ τοιοῦτον δελτίον, ὅπερ, καταστρέφεται, ἂν κατὰ τὸν ὁρισθέντα χρόνον ἀναστολῆς ὁ διωκόμενος δὲν ὑποπέσῃ εἰς ἓν τῶν ἐν ἄρθρῳ 18 ἀναγραφομένων ἀδικημάτων, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, καὶ ὁριστικῶς παύει ἄνευ ἑτέρας διαδικαστικῆς πράξεως ἡ περαιτέρω καταδίωξις ἐπὶ τῷ ἀδικήματι δι' ὅπερ ἐχορηγήθη ἡ ἀναστολή.

Ἄρθρον 20.

Ἐξαιροῦνται τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀναστολῆς καταδιώξεως 1) οἱ δυνάμει βουλεύματος παραπεμφθέντες καὶ διατελοῦντες ἐν προφυλακίσει ἢ καὶ οἱ τυγχάνοντες προσωρινῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως, 2) οἱ καταδικασθέντες ἐντὸς τῆς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τριετίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ δι' ὅπερ καὶ ἡ ἀναστολὴ ἀδικήματι, ὡς καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐντὸς τῆς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πενταετίας ἐπὶ λῃστείᾳ καὶ ζωοκλοπῇ, 3) οἱ διωκόμενοι ἐπὶ ζωοκλοπῇ, ἐπιχειρηματικῇ καὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ αὐτοκινήτων καὶ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων σωματικῶν βλαβῶν, λαθρεμπορίᾳ, ἰδιοποιήσει τῶν ἄρθρων 394 καὶ 395 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἀπιστίᾳ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται, ἀληθείᾳ καὶ ἐπαιτείᾳ, ἐπίσης οἱ ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου 2107 περὶ ἐμπορίας, καλλιεργείας καὶ καταναλώσεως ἐνδικῆς κάνναβέως, καὶ τέλος οἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων εἰσαγόμενοι εἰς δίκην καὶ 4) τὰ πλημμελήματα, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν ἔκτακτον δικαιοδοσίαν τῶν Ἐφετείων, λόγῳ ὕλης ἢ λόγῳ τῆς ἰδιότητος τῶν διωκομένων προσώπων.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἀναστολῆς τῆς δ' ὡξεως διατάξεως τῶν ἄρθρων 13—20 τοῦ παρόντος δύναται νὰ παραταθῇ καὶ διὰ τὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τελεσθησόμενα ἀδικήματα διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα πρᾶξις εἰς βαθμὸν κακουργήματος τελεσθεῖσα πρὸ εἰκοσαετίας καὶ περὶ ἧς ὁποίας δὲν ἐξεδόθη καταδικαστικὴ ἀπόφασις μέχρι σήμερον κηρύσσεται παραγγραμμένη, καὶ ἂν ἀκόμη ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβον χώραν πράξεις διακόπτουσαι τὴν παραγραφήν· ἐπίσης κηρύσσονται παραγεγραμμέναι καὶ αἱ ἐρήμην ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τοιαύτας πράξεις καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι σήμερον, καθὼς καὶ πᾶσα ἐρήμην ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα πρὸ πενταετίας, ἀφορῶσα πλημμέλημα καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσα μέχρι σήμερον. Αἱ σχετικαὶ δικαιογραφίαι παραπέμπονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, ἐπιμελείᾳ τῆς διωκούσης ἀρχῆς.

Προκειμένου περὶ τῶν ὡς ἄνω ἐρήμην ἀποφάσεων, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀποσπάσματος τῆς ἀποφάσεως, διαβιβαζομένου αὐτῷ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου γραμματέως.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἐκτέλεσις πάσης ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως παρὰ παντὸς ποινικοῦ δικαστηρίου (καὶ Στρατοδικείων ἢ Ναυτοδικείου) δύναται νὰ ἀνασταλῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 811 τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ἑξῆς ὅροι·

1) Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθη τοὐλάχιστον πρὸ δεκαετίας, ἡ δὲ καταγνωσθεῖσα ποινὴ εἶνε μέχρι προσκαίρων δεσμῶν 15 ἐτῶν.

2) Ἐὰν ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς ἀπεδήμησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὲν κατεδικάσθη ἐκεῖ ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ βεβαίωσις τοῦ ἐμμίσθου Ἕλληνος Προξένου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας διαμονῆς αὐτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυτέρου πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἐμμίσθου Ἕλληνος Προξένου. Ἐν τῇ βεβαιώσει ταύτῃ δέον πάντως ν' ἀναγράφηται καὶ ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιδειχθεῖσα παρὰ τοῦ αἰτοῦντος διαγωγή.

3) Ἐὰν ὁ ἐρήμην καταδικασθεὶς κατέβαλε τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τὴν τυχὸν ἐπιδικασθεῖσαν χρηματικὴν ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἧς ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 811 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τυχόντων ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐκτιομένης ἀθροιστικῶς μετὰ τῆς τυχὸν ἐπιβληθησομένης ποινῆς καὶ τῆς διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιβληθείσης τοιαύτης ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διαδικασίας, ἂν πρόκειται περὶ πλημμελήματος, προκειμένου ὅμως περὶ ἐρήμην ἀποφάσεων ἐπὶ κακουργημάτων, ὁ τυχὸν ἀναστολῆς ἐπανέρχεται εἰς ἣν θέσιν διετέλει πρὸ τῆς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν παρεχομένης ἀναστολῆς, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου μὴ συνυπολογιζομένου διὰ τὴν παραγραφήν.

"Αρθρον 24.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ ἀδίκημα διεπράχθη πρὸ 15ετίας, ὁ δὲ διαπράξας τοῦτο δὲν ἐδικάσθη εἰσέτι, ὁ διώκων τούτων Εἰσαγγελεὺς ἢ Ἐπίτροπος ἀναστέλλει τὴν κατ' αὐτοῦ δίωξιν, ἐφ' αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς 2 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ ἑξῆς ὅροι·

1) Ἐὰν ὁ ἀδικήσας ἀπεδήμησεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ πλέον τῶν 5 ἐτῶν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῶν ἁρμοδίων Ἑλληνικῶν πρεξενικῶν ἀρχῶν.

2) Ἐὰν οὗτος κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδημίαν του δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι.

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ βεβαίωσις τοῦ ἐμμίσθου Ἕλληνος Προξένου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας διαμονῆς αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυτέρου πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἐμμίσθου Ἕλληνος Προξένου.

Ἐὰν ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἀναστολῆς τῆς διώξεως ὁ περὶ οὗ αὕτη ὑπέπεσεν εἰς πλημμέλημα ἢ κακούργημα, δι' ὃ ἐπεβλήθη αὐτῷ ποινὴ τοὐλάχιστον τριμήνου φυλακίσεως, αἴρεται ἡ ἀναστολὴ τῆς διώξεως καὶ συνεχίζεται αὕτη παρὰ τῆς ἁρμοδίας καταδιωκτικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου μὴ λογιζομένου πρὸς παραγραφήν· ἄλλως θεωρεῖται ὡς οὐδεμίαν πλέον ποινικὴν εὐθύνην φέρει.

Ἡ πρᾶξις τῆς ἀναστολῆς τῆς διώξεως ἀναγράφεται εἰς ἰδιαίτερον ἀλφαβητικὸν βιβλίον, τηρούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς διωκούσης ἀρχῆς, ὅστις διαβιβάζει ἀπόσπασμα τῆς περὶ ἀναστολῆς πράξεως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὑπάλληλον τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολή, ἵνα συντάξῃ τὸ οἰκεῖον ποινικὸν μητρῶον, ὅπερ ὅμως καταστρέφεται ἐπιμελείᾳ τῆς ἁρμοδίας καταδιωκτικῆς ἀρχῆς, ἂν κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον τῆς ἀναστολῆς τῆς διώξεως ὁ τυχὸν παύτης δὲν ὑποπέσῃ εἰς ἕτερον πλημμέλημα ἢ κακούργημα.

"Αρθρον 25.

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τοῦ παρόντος ὑποβάλλεται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου διορίζομένου δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου καὶ δὲν ἐνεργεῖται ἂν δὲν συνοδεύηται διὰ γραμματίου καταθέσεως παραβόλου δραχμῶν 5000.

"Αρθρον 26.

Ἐὰν ποσὸν εἰσπραττόμενον συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 14, 22, 23 καὶ 25 τοῦ παρόντος καταπίπτῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις δύναται νὰ διαθέσῃ ταῦτα κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῶν Φυλακῶν διὰ σκοποὺς σωφρονιστικούς.

"Αρθρον 27.

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 22—26 τοῦ παρόντος κανονίζεται διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Παπαναστασίου

Τὰ Μέλη

Γ. Ροῦσος, Κ. Σταμούλης, Π. Ἀραβαντινός, Ι. Λυμπερόπουλος, Α. Μητσοτάκης, Γ. Ἡσαΐας, Δ. Μπακάλμπασης, Δ. Πάζης, Θ. Πάγκαλος, Γ. Κουδούλης, Α. Χατζηκυριάκος.

(2)

Περὶ κατοχυρώσεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει· 1) τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1924 περὶ ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας ψήφισμα τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, 2) τ' ἀποτελέσματα τοῦ κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ ψηφίσματος τούτου διενεργηθέντος τὴν 13 Ἀπριλίου 1924 δημοψηφίσματος, δι' οὗ ὁ λαὸς ἐνέκρινε τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ὅπως συνταχθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς Δημοκρατίαν κοινοβουλευτικῆς μορφῆς καὶ 3) τὸ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1924 ψήφισμα τῆς αὐτῆς Συνελεύσεως «περὶ ἐπιδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων κατὰ τὴν διάκρισιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' Συντακτικῆς Συνελεύσεως, κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίᾳ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἰδίᾳ ἢ ἐν δημοσίᾳ συνελεύσει ἢ ἐν δημοσίῳ τόπῳ διὰ λόγου ἢ δι' ἐντύπων ἢ γραπτῶν δημοσιευμάτων ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων ἢ δι' οἱωνδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων ἢ θεατρικῶν ἢ μουσικῶν ἔργων ἢ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ κοινόν, ἡ δημοσίᾳ προσβολή, δυσφήμισις, ἐξύβρισις, ἀποδοκιμασία ἢ ἀμφισβήτησις τοῦ κύρους τῶν ἱδρυτικῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος πράξεων, ἤτοι τοῦ περὶ ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας καὶ ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συνταχτικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς κατ' ἐκτέλεσιν αὐτοῦ προκηρύξεως καὶ διενεργείας τοῦ δημοψηφίσματος τῆς 13 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν. Ἐὰν δὲ προέβη εἰς τὴν ἀπηγορευμένην πρᾶξιν, σκοπῶν νὰ ἀνατρέψῃ ἢ νὰ ὑποσκάψῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τιμωρεῖται πάντως δι' εἰρκτῆς.

"Αρθρον 2.

1) "Οστις κατά τινα τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ τρόπων δημοσίᾳ·

α') Προσβάλλει, δυσφημεῖ, συκοφαντεῖ, ἐξυβρίζει ἢ ἀποδοκιμάζει τὴν δημοκρατικὴν ὑπόστασιν ἢ μορφὴν τοῦ πολιτεύματος.

β') Διακρίνει κατὰ σύστημα διὰ τοῦ τύπου πρὸς πολιτικοὺς σκοποὺς περιφρονητικῶς τοὺς κατοίκους τῆς Χώρας εἰς αὐτόχθονας καὶ ἐπήλυδας, εἰς ὁμοθρήσκους καὶ ἀλλοθρήσκους, εἰς ὁμογλώσσους καὶ ἑτερογλώσσους καὶ τὰ παρόμοια ἢ ἀποδίδει εἰς αὐτοὺς ἰδιότητας ἢ συνηθείας περιφρονητικάς.

γ') Χρησιμοποιεῖ τὴν θρησκείαν ἢ τοὺς θρησκευτικοὺς θεσμοὺς ἢ τὰ θρησκευτικὰ δόγματα πρὸς δυσφήμισιν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, ἢ πρὸς οἱανδήποτε πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2) "Οστις δημοσίᾳ καθ' οἱονδήποτε καὶ ἰδίᾳ κατ' ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπων ἐκθειάζει, ἐγκρίνει ἢ ἐπιδοκιμάζει οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω α—γ πράξεων ἢ ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰς τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας αὐτῶν, τιμωρεῖται ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλων διατάξεων δὲν ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινὴ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

3) "Οστις προέβη εἰς οἱανδήποτε τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ πράξεων, σκοπῶν ν' ἀνατρέψῃ ἢ νὰ ὑποσκάψῃ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τιμωρεῖται πάντως δι' εἰρκτῆς.

"Αρθρον 3.

"Οστις καθ' ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπων δημοσίᾳ ἐξιστορεῖ, ἀναφέρει ἢ ἐκθέτει γεγονότα, σχέσιν ἔχοντα ὁπωσδήποτε μὲ τὴν ζωὴν ἢ τὴν δράσιν τινὸς τῶν ἀποθανόντων ἢ ζώντων μελῶν τῆς ἐκπεσούσης Δυναστείας τῶν Γλυξβούργων, κατὰ τρόπον τείνοντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ κινήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν συμπάθειαν ἢ τὴν συμπάθειαν ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ παραστήσῃ αὐτὰ ὡς ἀνεύθυνα ἢ ἀμέτοχα τῆς ἐθνικῆς συμ-

ρόφας καὶ τῆς προηγηθείσης τοῦ δημοψηφίσματος ἐμφυλίου διαιρέσεως, τιμωρεῖται, ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλων διατάξεων δὲν ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινή, διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν. Ἐὰν δὲ προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν σκοπῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ μειώσῃ ὁπωσδήποτε τὸ κῦρος τῆς ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παλινόρθωσιν αὐτῆς, τιμωρεῖται πάντως δι' εἰρκτῆς.

Ἄρθρον 4.

Ὅστις καθ' ἕνα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τρόπων

α') Προκαλεῖ, συμβουλεύει, παροτρύνει ἢ παροξύνει ἐν γένει, ἔστω καὶ μὴ δημοσίᾳ, εἰς ἀπείθειαν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἐκτέλεσιν στρατιωτικοῦ καθήκοντος.

β') Διαδίδει, ἔστω καὶ μὴ δημοσίᾳ, ἰδέας τεινούσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς διάπραξιν ἑνὸς τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

γ') Δημοσίᾳ προσβάλλει, ὑπαινίσσεται, λοιδωρεῖ ἢ ἀποδοκιμάζει ἀποφάσεις [illegible] ὁσηδήποτε, δι' ἃς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1917 καταγνώσθη ποινὴ θανάτου ἢ ἄλλη δι' ἔγκλημα ἐχάτης προδοσίας ἢ διὰ παράβασιν τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

δ') Δημοσίᾳ προσβάλλει, ξυσφημεῖ, συκοφαντεῖ, ἐξυβρίζει ἢ ἀποδοκιμάζει δικαστήρια ἢ μέλη δικαστηρίων οἱωνδήποτε, διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεων περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον γ'.

ε') Δημοσίᾳ ἐκθειάζει, ἐγκρίνει ἢ ἐπιδοκιμάζει οἱανδήποτε τῶν ἀνωτέρω α΄—δ΄ πράξεων ἢ ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰς τὸν δράστην ἢ τοὺς δράστας αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνός.

Ἐὰν δὲ προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν, σκοπῶν ν' ἀνατρέψῃ ἢ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τιμωρεῖται πάντως δι' εἰρκτῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κακῇ τῇ πίστει διάδοσις ἢ μετάδοσις φανερῶς καὶ ἀποδεδειγμένως ψευδῶν εἰδήσεως ἢ πλαστῶν ἐγγράφων ἢ ἐγγράφων ψευδῶς ἀποδιδομένων εἰς ἕτερον ἢ εἰς ἄλλα γεγονότα ἢ εἰς ἄλλην ἐποχήν, ὡς καὶ ἡ δημοσία ὑποστήριξις ἐπιχειρημάτων ἀντλουμένων κακῇ τῇ πίστει ἐκ τοιούτων εἰδήσεων καὶ ἐγγράφων δυναμένων νὰ ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ Κράτους τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἕνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἑταιρεῖαι, σωματεῖα ἀναγνωρισμένα ἢ μὴ ἀναγνωρισμένα σκοποὺς ἔχοντα τὴν καθ' οἱανδήποτε τρόπον προσβολὴν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος ἢ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ νομίμου αὐτῶν σκοποῦ ἐκδηλοῦντα ὑποσυνήπτως τοιαύτης προσβολῆς εἶνε ἢ καθίστανται αὐτοδικαίως ἄκυρα.

Πρόσωπα μετέχοντα καθ' οἱανδήποτε τρόπον εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν ἢ ἐκπροσώπησιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ σωματείων ἢ Ἑταιρειῶν ἢ μέλη αὐτῶν διατελοῦντα ἐν γνώσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ σκοπῶν τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν. Ἐὰν δ' ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τῆς ἐν ἐδαφίῳ α' προσβολῆς εἶνε εἰς ἀνατροπὴν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος τιμωροῦνται πάντως δι' εἰρκτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἀθροιστικῶς μετὰ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις προβλεπομένων ποινῶν δύναται κατὰ τοῦ παραβάτου τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ καταγνωσθῇ καὶ χρηματικὴ ποινὴ ἀπὸ 5000 ἕως 100000 δραχμῶν δι' ἑκάστην παράβασιν. Ἡ καταδίκη διὰ παράβασιν διατάξεως τινὸς τοῦ παρόντος Διατάγματος συνεπάγεται πάντοτε στέρησιν καὶ ἀνικανότητα πρὸς ἀπόκτησιν διὰ βίου τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 τοῦ ἀτινοῦ Ποινικοῦ Νόμου δικαιωμάτων.

Προκειμένου δὲ περὶ ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, ἂν ἐγένετο χρῆσις καθ' ὑποτροπὴν διὰ τὴν διάπραξιν ἀδικήματος προβλεπομένου ὑπὸ τῶν παρόντος Διατάγματος, τὸ Δικαστήριον δύναται ν' ἀπαγγείλῃ αὐτὴ τῇ ἄλλῃ ἢ τῇ ἄλλῃ ποινῆς καὶ παῦσιν προσωρινὴν τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς ἢ ὁριστικὴν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ κατ' αἴτησιν ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παράδοχὴ ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ εἶδος τὴν διὰ μίαν ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλεπομένης ποινῆς.

Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τοῦ κεφαλαίου πρώτου τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπόμεναι μὴ χρηματικαὶ ποιναὶ δύνανται κατ' αἴτησιν ἢ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀντικατασταθῶσιν ἢ μεταπαιωθῶσιν ὑπὸ τοῦ κηρύξαντος τὴν ἐνοχὴν δικαστηρίου εἰς ὑπερορίαν, πρόσκαιρον τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἢ ὁριστικὴν (ἀειφυγίαν).

Διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων, εἴτε διατηρῶν, εἴτε ἄλλων.

Ἄρθρον 8.

Ἁρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1, 2 ἐδ. 1 α΄, 3, 4 καὶ 6 εἶνε εἰδικὸν τμῆμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου συγκροτούμενον ἐξ ἑνὸς Προέδρου Συμβούλου τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, δύο μελῶν λαμβανομένων ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τῶν κεκτημένων τὰ πρόσοντα, ὅπως μετέχωσι τῆς συνθέσεως τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, πάντων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὡς πρὸς τὴν παρὰ τῷ εἰδικῷ τούτῳ τμήματι διαδικασίαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὁριζόμενα. Χρέη Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Ἀναθεωρητικῷ Δικαστηρίῳ Ἐπίτροπος. Εἰσηγητοῦ δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ εἰδικοῦ τούτου τμήματος ὁριζόμενον μέλος αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπὸ τοῦτου ἐξουσιοδοτούμενοι Σύμβουλοι τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ἢ Ἐισαγγελεῖς Πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ἰδίᾳ δὲ καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 ἕως 9 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837 ὡς καὶ ὁ νόμος ΡΞΓ' τῆς 27 Ἰουνίου 1850 «περὶ ματαρρυθμίσεως κλπ.», δι' ὧν προβλέπεται τὸ ἀδίκημα ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης, τοῦ Διαδόχου, τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει δὲ ἐπὶ δέκα ἔτη.

Δύναται διὰ Διατάγματος προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ν' ἀρθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτὴ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ πρὸ τῆς παρόδου τῆς δεκαετίας, ἀλλὰ πρὸ τῆς παρόδου πέντε ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Παπαναστασίου

Τὰ Μέλη

Κ. Σταιμούλης, Π. Ἀραβαντινός, Ἰ. Λυμπερόπουλος, Α. Μητσοτάκης, Γ. Ἡσαΐας, Α. Μπακάλμπασης, Δημ. Πάζγης, Θ. Πάγκαλος, Γ. Κονδύλης, Α. Χατζηκυριάκος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ τετραπλασιασμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 2166 τασσομένων χρηματικῶν ὁρίων ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Γενικῶν Διοικήσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3061 «περὶ αὐξήσεως τῶν χρηματικῶν ὁρίων κατασκευῆς ἔργων ὁδοποιΐας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2166 «περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις» τασσόμενα ἀνώτερα χρηματικὰ ὅρια αὐξάνονται ἀναφορικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Θράκης, Θεσσαλονίκης, Κρήτης καὶ Ἠπείρου μέχρι τοῦ τετραπλασίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Παπαναστασίου

Τὰ Μέλη

Κ. Σταμούλης, Π. Ἀραβαντινός, Ι. Λυμπερόπουλος, Α. Μητσοτάκης, Γ. Ἡσαΐας, Α. Μπακάλμπασης, Δ. Πάζης, Θ. Πάγκαλος, Γ. Κονδύλης, Α. Χατζηκυριάκος.

(4)

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκινήτων καλλιεργητῶν» εἰς τοὺς νομοὺς Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Φθιωτιδοφωκίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 (π. ἡ.) Ν. διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τίθεμεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 Ν. διάταγμα «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων, εἰς τὰς περιφερείας τῶν νομῶν Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Φθιωτιδοφωκίδος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Α. Παπαναστασίου

Τὰ Μέλη

Γ. Ρούσος, Π. Ἀραβαντινός, Α. Μητσοτάκης, Γ. Ἡσαΐας, Α. Μπακάλμπασης, Δημ. Πάζης, Θ. Πάγκαλος, Γ. Κονδύλης, Α. Χατζηκυριάκος.

(5)

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμερησίας δαπάνης πρὸς διατροφὴν κρατουμένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 2231 «περὶ φυλακῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου π. ἔ. Ν. διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἄρτου ἡμερησίαν δαπάνην πρὸς διατροφὴν κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἑκάστου ἐκ τῶν κρατουμένων ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐν ταῖς μὴ ὠργανωμέναις φυλακαῖς τοῦ Κράτους μέχρι δύο δραχμῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Σταμούλης

(6)

Περὶ ὁρισμοῦ ἡμερησίας δαπάνης πρὸς διατροφὴν τῶν κρατουμένων ἐν φυλακαῖς Καρδίτσης καὶ Τρικκάλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 2231 «περὶ φυλακῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 νομοθετικοῦ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ὁρίζομεν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἄρτου ἡμερησίαν δαπάνην πρὸς διατροφὴν ἑκάστου τῶν κρατουμένων ἐνδεῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων ἐν ταῖς φυλακαῖς Καρδίτσης καὶ Τρικκάλων μέχρι μιᾶς δραχμῆς καὶ 20)00.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Σταμούλης

(7)

Περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καναλουποῦ ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Χαλαζονίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 8 καὶ 99 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου π. ἔ. Ν. διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 4 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Τριφυλίας κλπ., στηριζομένην εἰς τὴν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καναλουποῦ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 143 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ συμβουλίου, κατὰ πρόταση τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε·

Τὸ χωρίον Καναλουποῦ τοῦ τέως δήμου Ἐράνης, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Χαλαζονίου, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ Ναὸν ἐνοριακὸν τὸν ἐν Καναλουποῦ τοιοῦτον τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τροποποιουμένου τοῦ οἰκείου Διατάγματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς

Ἱ. Λυμπερόπουλος

(8)

Περὶ ἱδρύσεως νυκτερινῆς σχολῆς ἐν Ἐδέσσῃ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἐδ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2858 προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνοντος τὰς πράξεις

τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐδέσσης καὶ 1097 τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν·

Ἱδρύεται νυκτερινὴ σχολὴ ἐν Ἐδέσσῃ, ἐν ᾗ θὰ φοιτῶσιν ἰδίᾳ νέοι ἀγράμματοι καὶ ξενόγλωσσοι.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς

Ἰ. Λυμπεράπουλος

(9)

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ Βουκολίων—Κανδάνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1074, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 440 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι Διατάγματι εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ὁλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Βουκολιῶν—Κανδάνου (τμῆμα Βουκουλιῶν—Γαλανῆς—Πέτρας χιλ. 0+000—8+236,46) ἀκυρουμένου τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1923 Β. διατάγματος ἐγκριθέντος τοιούτου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἡσαΐας

(10)

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ ἀπὸ γεφύρας Δεμίρη εἰς Ἀετόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 3045, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 412 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ὁλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων εἴκοσι πέντε χιλιάδων (425.000) διὰ τὴν κατασκευὴν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ γεφύρας Δεμίρη εἰς χωρίον Ἀετόν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἡσαΐας

(11)

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ Ἀνδριτσαίνης—Γκρέκα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 1074, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 410 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνεται ὁ προσαρτώμενος τῷ παρόντι εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης ὁλικῆς δαπάνης ἐκ δραχμῶν ἐνὸς ἑκατομμυρίου ἐννεακοσίων χιλιάδων (1.900.000) διὰ τὴν κατασκευὴν τμήματος τῆς ὁδοῦ Ἀνδριτσαίνης—Γκρέκα (θέσις Φρῦον—χωρίον Ζάχα χιλιόμ. 8+330), ἀκυρουμένου τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1920 Β. διατάγματος ἐγκριθέντος τοιούτου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἡσαΐας

(12)

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σιδηροδρομικῆς στάσεως Καλυβίων μέχρι τέρματος χωρίου Καλυβίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 467, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 11 τῆς 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορῶσαν τὴν κατασκευὴν τοῦ Ι τμήματος ἀπὸ σιδηροδρομικῆς στάσεως Καλυβίων μέχρι τέρματος τοῦ χωρίου Καλυβίων τῆς ὁδοῦ ἀπὸ σιδηροδρομικῆς στάσεως Καλυβίων εἰς ὁδὸν Τρικκάλων—Καρδίτσης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐν προκειμένῳ ἔργου ἀναγραφομένην δαπάνην ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα χιλιάδων (190.000).

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἡσαΐας

(13)

Περὶ χορηγίας ἐπιδόματος εἰς προσωπικὸν Τροχιοδρόμων Καλαμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1389 καὶ τὴν προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 9 πράξει τῆς Η' συνεδριάσεως, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Χορηγεῖται εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους, τεχνίτας καὶ ἐργάτας τῆς Ἑταιρείας Τροχιοδρόμων Καλαμῶν αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, ὑπὸ τύπον προσωρινοῦ ἐπιδόματος, κανονιζομένη ὡς ἑξῆς·

Διὰ τὸ τμῆμα τῆς ὀργανικῆς ἀντιμισθίας αὐτῶν μέχρι 500 δραχ. ἐπίδομα 50 ο/ο, διὰ δὲ τὸ ἄνω τῶν 500 δραχ. τμῆμα 30 ο/ο.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ 1 Μαρτίου ἐ. ἔ. δὲν θὰ περιλαμβάνηται δὲ εἰς τὸν 13ον μισθὸν καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸ Πάσχα διδομένας ἀμοιβάς.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Γ. Ἡσαΐας

(14)

Περὶ χορηγίας μηνιαίας πιστώσεως δι' ἔξοδα γραφείου Νομαρχιακοῦ Φθιωτιδοφωκίδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1923 Β. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, συμπληρούμεν τὸ ἀπὸ 21 Μαρτίου ε. ἔ. ἡμέτερον Διάταγμα «περὶ χορηγήσεως πιστώσεων δι' ἔξοδα γραφείου εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων» ὡς ἕπεται:

Εἰς τὸν Νομομηχανικὸν Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος δι' ἐνοίκιον γραφείου, γραφικὴν ὕλην καὶ κλητῆρα, μηνιαίαν πίστωσιν ἀρχομένην ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ε. ἔ. ἐκ δραχμῶν ἑξακοσίων (600).

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Γ. Ἡσαΐας

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 26557. (15)

Περὶ αὐξήσεως πιστώσεως τοῦ κεφ. 2 ἄρθρ. 16 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως χρήσεως 1923—1924.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὸν νόμον 879 ἄρθρ. 8 περίπτωσις 3 καθ' ἣν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐγγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων πιστώσεις ἰσόποσοι πρὸς ἔσοδα, διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου προσωρισμένα, ὅπως διατεθῶσι διὰ τὰ ἔξοδα ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν καὶ 2) ὅτι εἰσεπράχθησαν εἴσοδα ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων ἐξ εἰδικῆς φορολογίας ἐπὶ εἰδῶν τινων μεταφερομένων ἐκ τινων περιφερειῶν (προϋπολογισμὸς ἐσόδων κεφ. 5 ἄρθρ. 18 δις) δραχμαὶ ἐννεακόσιαι ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδες ἑκατὸν ὀκτὼ ἑβδομήκοντα ἑννέα καὶ 30/00 (966.879.30), ἀποφασίζομεν, ἡ πίστωσις τοῦ κεφ. 2 ἄρθρ. 16 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως χρήσεως 1923—24, ὑπὸ κατονομασίαν «ἀπόδοσις εἰς τὰ ὀρφανοτροφεῖα καὶ οἰκοτροφεῖα τοῦ ἐσόδου ἐξ εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἄλλων εἰδῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ περιφερειῶν τινων» αὐξάνεται κατὰ δραχμὰς ἐννεακοσίας ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδας ὀκτακοσίας ἑβδομήκοντα ἐννέα καὶ 30/00 (966.879.30/00).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1924.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ἀριθ. 40815. (16)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τοῦ διατεθησομένου διὰ τῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου πληρωμῆς δαπανῶν τῶν χρήσεων 1923—24 καὶ 1924—25.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ νόμου 1566, προσδιορίζομεν εἰς δραχμὰς τετρακοσίων εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια πεντακοσίας τεσσαράκοντα ὑπὲρ χιλιάδας πεντήκοντα πέντε καὶ 15/00 (425.547.055.15) τὸ χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ θέλει διατεθῆ διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου πληρωμὰς δαπανῶν χρήσεων 1923—24 καὶ 1924—25.

Χρήσεις 1923—1924.

Ὑπουργεῖα	Δαπάναι πληρωθησόμεναι δι' ἐνταλμάτων Κυρίων Διατάξεων	Μεταβίβ. πιστώσεων εἰς Δευτερεύουσας Διατάξεις
Οἰκονομικῶν	26.519.967.—	20.259.959.—
Ἐξωτερικῶν	10.000.000.—	—
Δικαιοσύνης	799.017.—	626.119.—
Ἐσωτερικῶν	44.000.000.—	—
Συγκοινωνίας	1.665.532.65	4.091.029.65
Γεωργίας	15.000.000.—	26.201.—
Ἐκκλησιαστικῶν	—	6.570.525.—
Ἐθν. Οἰκονομίας	2.286.114.—	156.817.—
Ὑγ., Προν. καὶ Ἀντ.	4.965.443.85	—
Στρατιωτικῶν	80.000.000.—	10.000.000.—
Ναυτικῶν	60.000.000.—	—
	212.266.074.50	41.730.980.65

Χρήσεις 1924—1925.

Ὑπουργεῖα	Δαπάναι πληρωθησόμεναι δι' ἐνταλμάτων Κυρίων Διατάξεων	Μεταβίβ. πιστώσεων εἰς Δευτερεύουσας Διατάξεις
Οἰκονομικῶν	10.000.000	10.000.000
Ἐξωτερικῶν	—	150.000
Δικαιοσύνης	1.500.000	2.000.000
Ἐσωτερικῶν	—	—
Συγκοινωνίας	15.000.000	—
Γεωργίας	20.000.000	2.000.000
Ἐκκλησιαστικῶν	—	43.400.000
Ἐθν. Οἰκονομίας	500.000	1.000.000
Ὑγ., Πρ. καὶ Ἀντ.	2.000.000	5.000.000
Στρατιωτικῶν	40.000.000	20.000.000
Ναυτικῶν	—	—
	88.000.000	83.550.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Διορθωσις ἡμαρτημένων.

(17)

Διορθοῦνται τὰ εἰς τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1924 Β. διάταγμα «περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐκ μονιμοποιήσεως προερχομένων ὑπαλλήλων Τ. Τ. Τ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 (Τεῦχος Α') τῆς 7 Μαρτίου ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, παρεισφρήσαντα λάθη ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου:

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 10 ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «στηλῶν» εἰς τὸ ὀρθὸν «στηλῶν».

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 12 ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «μετὰ τὴν μεταξέτασιν λαθῶν» εἰς τὸ ὀρθὸν «μετὰ τὴν μεταξέτασιν μὴ λαθῶν».

(18)

Διορθοῦνται τὰ εἰς τὸ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου ε. ἔ. Β. διάταγμα «περὶ ἐνσώσεως Δελτίου ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 50 (Τεῦχος Α') τῆς 6 Μαρτίου ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, παρεισφρήσαντα ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου λάθη: 1) Ἐν ἄρθρῳ 1 § 3 ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου καὶ τὰ ἄλλων εἰς τὸ ὀρθὸν εἴ τι ἄλλων καὶ 2) ἐν ἄρθρῳ 7 § 3 ἐκ τοῦ ἐσφαλμένου «τῆς Βιβλιοθήκης» εἰς τὸ ὀρθὸν «τῆς Βιβλιοθήκης των».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας)